

[Justitsministeren.]

hvorimod udlæg i lønnen kan medføre, at man ikke har til det tørre brød. Derfor er lønnen for de første 7 dage beskyttet; der kan kun gøres udlæg i lønnen, når man har mere end løn for 7 dage til gode, og det synes jeg da ærlig talt er en fortræffelig regel til beskyttelse af familien.

Vel, nu er jeg vist inde på enkelthederne, og det skal jeg jo også være mig for, men det er fristende at gå ind på dem.

Må jeg sige til de ordførere, der har været inde på spørgsmålet om sognefogderne — det var vist fru Nathalie Lind og hr. Gudme — at stort set så må vi altså erkende, at der er ikke arbejde til sognefogderne. Vi har bevaret dem hovedsagelig i øsamfund, og der kan næppe være behov for at have dem andre steder, men vi har da været i forhandling med sognefogdernes organisation og har fået tilslutning til det, vi nu foreslår gennemført og for så vidt har gennemført.

Vi har vist vores imødekommenhed over for sognefogderne dels ved at anerkende deres store indsats igennem en lang årrække, dels ved at anbefale, at de benyttes som stævningsmænd i så vidt udstrækning som muligt, og herom har vi altså rettet henvendelse til dommerembederne.

Der har også været talt — og det gælder både fru Nathalie Lind og hr. Gudme — om det efter deres opfattelse urimelige i, at det offentliges krav går forud. Nu skulle man efter deres forargelse tro, at det var en nydannelse i dansk ret. Det er det jo ingenlunde. Det har jo oven i købet været sådan indtil for nogle få år siden, at i konkursbehandlinger gik skattekrav forud, og krav mod oppebørselsbetjente har altid været forud for almindelig gæld. Vi kan da udmærket drøfte, om der er mulighed for at lave en ændring heri, men drøftelsen bør vel så rettelig føres i et samråd med finansministeren, som er den, hvem det nærmest vedrører. Jeg er da også villig til at drøfte det med finansministeren, men vi har altså ment, at det i konsekvens af den hidtidige holdning var rimeligt at bevare denne holdning.

Hr. Gudme var stort set positiv over for kravene om en forenkling og en billiggørelse af tvangsfuldbyrdelsen, og så siger han samtidig, at han må melde fra, når det drejer sig om at svække effektiviteten — og denne effektivitet ser hr. Gudme udelukkende fra

et kreditorsynspunkt. Det skal jeg ikke bebrejde ham, jeg har jo selv været advokat, og man får vel naturligt den erhvervs sygdom, at man får en indstilling i forhold til det arbejde, man udfører og er forpligtet til at udføre. Jeg tror, man skal vænne sig til en nytænkning på dette område i erkendelse af, at der med dette forslag, hvis det gennemføres — hvad jeg meget håber — kan spares en forfærdelig masse sorger og bekymringer, arbejde og besvær, og dette positive synes jeg man skal se på og prioritere højt.

Hr. Gudme siger, at der må ikke være noget misforhold mellem ulemper for debitor og udbyttet for kreditor. Nej, det er jo netop det, der er forslaget sigte, men vi kan alt efter vores menneskelige indstilling have forskelligt syn på, hvor hensynet til debitor og hvor hensynet til kreditor gælder mest.

Jeg tror nok, jeg hermed har omtalt de væsentlige principielle indvendinger, men skal erklære mig villig til at gå ind i en detailleret drøftelse og en nærmere forhandling om lovforslagene i udvalget.

Hjortnæs: Det karakteristiske for fru Nathalie Linds ordførertale var, at hun, jeg havde nær sagt som sædvanlig, har vanskeligt ved at slippe det gamle af angst for det nye. Er det ministerens eller mine videregående ønsker, der skal danne grundlag for forhandlingerne i udvalget, spurgte fru Nathalie Lind. Nu skal jeg ikke ved denne lejlighed polemisere, men jeg må gå ud fra, at fru Nathalie Lind er enig med mig om, at der altid er grund til at overveje, om et konkret lovforslag er vidtgående nok, eller, om man vil, om det er for vidtgående. Det sidste falder det fru Nathalie Lind mere naturligt at reflektere over, end det falder mig, og det er måske en af forklaringerne på, at fru Nathalie Lind og jeg ikke tilhører den samme gruppe her i salen.

I øvrigt har vi oplevet det meget interessante, at det konservative folkepartis ordfører, hr. Thestrup, gik videre i sine principielle ønsker, end jeg gjorde. Jeg vil gerne sige også til oplysning for fru Nathalie Lind, at jeg finder det helt naturligt, at hr. Thestrups tanker om en udvidet adgang til udlæg i løn mod en indskrænket adgang til at foretage udlæg i indbogenstande kommer til at indgå som et seriøst grundlag for de drøf-